

Moderne Mirakler på Modum

Grever, arbeidsløse, embedsmenn, sjømenn, husmødre, håndverkere, journalister, arbeidere, bønder og ungdom legger planer for et nytt folkenes forbund under Guds ledelse

„Vi kommer sent, men vi kommer godt herr konsul“

En historisk feiring av frihetsdagen

Modum i mai.

«Broer fra Mand til Mand
forbinder Land med Land».

Denne slutningsstrofe fra «Brobyggernes sang», som blev til ved det store møte som Oxford-gruppen holdt ved Ollerup i påsken og som er blitt vårens melodi i Danmark, gjemmer i et nøtteskall det inntrykk en har fått etter å ha hatt den lykke å delta i den første halvdel av det store House-party som i disse strålende vakre maidager holdes på Modum Bad.

Her er samlet 3—400 nordmenn, av alle profesjoner og fra alle kanter av vårt vidstrakte land og her er møtt representanter fra Sverige, Danmark, Finland, Tyskland, Sveits, England, Skotland, Amerika, Sydafrika, ja til og med så fjerne land som Japan og Birma er representert. Her er grever, arbeidere, læger

umiddelbart tiltalende for den nyankomne og som løfter disse Housepartyer fra hverdagen over i et høiere plan.

Her møtes tidligere helt ukjente mennesker for hverandre, fra Tromsø i nord og Kristiansand i syd og iløpet av en dag er det knyttet et fast bånd mellom de to landsdeler. Her møtes en nordmann og en danske eller en nordmann og en mørkhudet birmanerinne og straks er en bro bygget og et bånd knyttet mellom to land.

Man skal ikke ha opholdt sig lenge i gruppens selskap før man øiner bakgrunnen og målet for det hele: en ny livskvalitet og får besvart spørsmålet om hvad Oxford er: en gruppe mennesker som er lykkelige og som har et

«Verden er i nød. Gud alene kan hjelpe. Alt annet er forsøkt. Det har vært forgjeves! Kristus er vårt håp. Alene Guds ånd i menneskehjertene formår å skape en ny verden. En forvandling av verden gjennom en forvandling av de enkelte mennesker. En kristen verdensrevolusjon. En stor visjon. En lang vei, men den eneste vei som fører til målet».

I denne uttalelse ligger i grunnen programmet for møtene på Modum i disse dager.

I den åpningstale som advokat Erling Wikborg holdt den første dag uttalte han at i 1814 samledes utsendinger fra hele landet for å søke å bringe Norge politisk frihet. De utsendinger fra de forskjellige landsdeler som

fedrene og mødrene som deltar heroppe ved å måtte forlate hjemmet og barna 17. mai. Imidlertid tror jeg at det gikk de aller fleste andre som det gikk mig at betenkeligheter og mulige samvittighetsskrupler forsvant etterhvert som dagen skred frem. Jeg må nemlig tilstå at det er den mest originale og den mest gripende feiring av frihetsdagen jeg noensinde har deltatt i. Her meldte frihetsproblemene sig på en ganske annen og mer positiv og realistisk måte enn den vi dagligdags er vant til. Her kom nemlig utfordringen til hver enkelt i form av det nokså nærgående spørsmål:

— Hvilken frihet har jeg vunnet i mitt eget liv og hvad er det som har hindret mig i å gjøre det beste Gud har vist mig?

Ved en stor friluftsgudstjene-

nutter fikk man korte vidnesbyrd fra 8 prester fra Østlandet om den nye offensiv som var kommet inn i kirken, og så fulgte en nasjonal seksjon med vidnesbyrd om hvad der skjedde ut over landet.

Man fikk hilsener fra Troms, Møre, Trøndelag, Telemark, Akershus, Oslo og Østfold om en ny aktivitet og ansvarsfølelse av mennesker som var gått inn for den nye revolusjon: livsforvandling, etter selv å være forvandlet. Gudstjenestens mest høitidelige del var da 13 unge mennesker fra forskjellige landsdeler og samfundslag — hvorav de fleste tidligere har stått alt som heter kristendom fjernt — avla vidnesbyrd om den nye kraft og det nye livsmot de hadde vunnet ved å søke Guds ledelse for sitt liv og stille sig under Kristi ban-

kommer godt hr. konsul».

Gudstjenesten, hvorunder det blev sunget flere salmer og fedrelandssange, sluttet med at en Østfold-redaktør leste «Fader Vår». —

Senere på dagen overtok de tilstedeværende jurister ledelsen og det blev som rimelig kan være et både livlig og interessant møte. En Oslo-advokat fortalte at den eventyrligste del av hans liv var den han hadde oplevet etter at han hadde truffet Oxford-bevegelsen. En landskjent jurist og departementsmann erklærte at han så ingen annen løsning for verden idag enn personlig kristendom. En statsadvokat fortalte at han hadde gitt sitt liv til Gud. En sakfører og bysekretær uttalte, at juristenes feil var at de ikke tok Gud med på råd. — Jeg skal gjøre det fra idag av, sa han. — Hvis alle i den kommunale administrasjon tok Gud med på råd, vilde meget se anderle-

Friluftsgudstjeneste 17. mai. Fedrelandssangen synges.

nøtteskall det inntrykk en har fått etter å ha hatt den lykke å delta i den første halvdel av det store House-party som i disse strålende vakre maidager holdes på Modum Bad.

Her er samlet 3—400 nordmenn, av alle profesjoner og fra alle kanter av vårt vidstrakte land og her er møtt representanter fra Sverige, Danmark, Finland, Tyskland, Sveits, England, Skotland, Amerika, Sydafrika, ja til og med så fjerne land som Java og Birma er representert. Her er grever, arbeidere, læger, arbeidsløse, jurister, sjømenn, husmødre, håndverkere, yrkeskvinner, embedsmenn, bønder, ofiserer, studenter, journalister o. s. v., men her blandt Oxfordgruppens folk, i det store fellesskap gruppen danner, er det ingen rangsforskjell. Her eksisterer ikke fine fornemmelser, her er alle like. Det er dette strålende fellesskap, denne uforklarlige brobygning mellom mann og mann, mellom nordmann og utlending, som gjør det hele så

en dag, det knyttet et fast bånd mellom de to landsdeler. Her møtes en nordmann og en danske eller en nordmann og en mørkhudet birmanerinne og straks er en bro bygget og et bånd knyttet mellom to land.

Man skal ikke ha opholdt sig lenge i gruppens selskap før man øiner bakgrunnen og målet for det hele: en ny livskvalitet og får besvart spørsmålet om hvad Oxford er: en gruppe mennesker som er lykkelige og som har et svar og en plan, en art liv som frigjør mennesker av alle slag slik at de kan arbeide sammen. Betingelsen er at man er villig til å leve i et åpent forhold til hverandre og at man åpner hjerter og sind slik at man blir mottagelig for Guds tale til en, med andre ord at man får Gud inn i det daglige liv.

I innbydelsen til house-partyet er det gjengitt en uttalelse av Kjøbenhavns biskop, H. Fuglsang-Damgaard, hvori det heter:

nesker. En kristen verdensrevolusjon. En stor visjon. En lang vei, men den eneste vei som fører til målet».

I denne uttalelse ligger igrunden programmet for møtene på Modum i disse dager.

I den åpningstale som advokat Erling Wikborg holdt den første dag uttalte han at i 1814 samledes utsendinger fra hele landet for å søke å bringe Norge politisk frihet. De utsendinger fra de forskjellige landsdeler som i disse dager samles på Modum er også kommet for å planlegge noe for landet. Det er godt å ha politisk frihet, men man kan være politisk fri og allikevel bundet. Synden binder de enkelte mennesker og de enkelte klasser. Det gjelder å nå frem til en dypere erkjennelse. Det er denne frihet Oxfordbevegelsen vil bringe inn i alle norske hjem.

Feiringen av frihetsdagen.

Det var sikkert mange vanskeligheter å overvinne for familie-

hetsdagen jeg noensinde har deltatt i. Her meldte frihetsproblemerne sig på en ganske annen og mer positiv og realistisk måte enn den vi dagligdags er vant til. Her kom nemlig utfordringen til hver enkelt i form av det nok så nærgående spørsmål:

— Hvilken frihet har jeg vunnet i mitt eget liv og hvad er det som har hindret mig i å gjøre det beste Gud har vist mig?

Ved en stor friluftsgudstjeneste om formiddagen fikk man de første svar, i form av vidnesbyrd fra ca. 40 forskjellige mennesker. Gudstjenesten, som blev ledet av redaktør Fredrik Ramm, holdtes i en bakkeskråning utenfor en av bladets villaer og var besøkt av ca. 400 mennesker. Den åpnedes med sangen «No livnar det i lundar», hvorefter en kjent embedsmann, for første gang i sitt liv, leste dagens tekst foran en forsamling.

Iløpet av de følgende 10 mi-

ne, Trøndelag, Telemark, Akershus, Oslo og Østfold om en ny aktivitet og ansvarsfølelse av mennesker som var gått inn for den nye revolusjon: livsforvandling, efter selv å være forvandlet. Gudstjenestens mest høitidelige del var da 13 unge mennesker fra forskjellige landsdeler og samfundslag — hvorav de fleste tidligere har stått alt som heter kristendom fjernt — avla vidnesbyrd om den nye kraft og det nye livsmot de hadde vunnet ved å søke Guds ledelse for sitt liv og stille sig under Kristi banner. Gripende var det å høre en ung murersvenn fra Oslo fortelle om sin radikale livsforvandling og unge gutter og jenter stå frem og vidne om hvorledes problemene ganske enkelt løste sig for dem og om det nye innhold de hadde fått i sitt liv da de så at Gud hadde en plan med deres liv og besluttet sig til å følge denne plan. Efter ungdomsflokken, hvis vidnesbyrd falt som hammerslag, fikk man en rekke vidnesbyrd fra arbeidslivets kvinner og menn. Det blev talt av læger, arbeidere, bønder, husmødre, yrkeskvinner, ingeniører, forretningsmenn og jurister om hvad det vilde bety for landet om det kom inn mere kristendom i arbeidslivet og dagliglivet.

En staut bonde fra Hokksund, riktig en representant for det sundeste og beste i den norske nasjon, uttalte, at den som eiet et stykke av mor Nonges jord, var landets frieste mann, selv om han kanskje hadde hypotekterminer og annet å slite med. Han mente at Hans Nilsen Hauge igrunden var den første gruppearbeider i Norge og at det var merkelig at det var gått så lang tid før denne aktive form for kristendom igjen fikk tak i folket. Men man fikk vel si med skipper Worse: «Vi kommer sent, men vi

var den han hadde oplevet efter at han hadde truffet Oxfordbevegelsen. En landskjent jurist og departementsmann erklærte at han så ingen annen løsning for verden idag enn personlig kristendom. En statsadvokat fortalte at han hadde gitt sitt liv til Gud. En sakfører og bysekretær uttalte, at juristenes feil var at de ikke tok Gud med på råd. — Jeg skal gjøre det fra idag av, sa han. — Hvis alle i den kommunale administrasjon tok Gud med på råd, vilde meget se anderledes ut her i landet.

Det var korte, veltalende vidnesbyrd om hvilken evne Oxfordbevegelsen har til å få tak i de kretser av befolkningen som man trodde stod fjernest fra kristendommen. Det er moderne mirakler som skjer på Modum i disse dager.

Jeg hadde ikke livskvalitet

Blandt de mange talende vidnesbyrd om den kraft gruppen har gitt kan nevnes flere fra «gamle» kristne. En kjent kristen stod op og uttalte at han efter at han hadde møtt Oxfordgruppen hadde funnet at han ikke hadde livskvalitet og at han hadde gjort sitt livs rikeste erfaring i gruppen. Den landskjente predikant Albert Lunde gjenga en uttalelse fra en prest om at han tidligere hadde stått og vidnet om korset uten at det betød noe for ham. Efter at presten hadde møtt gruppen hadde han fått oppleve korset. En prest og tidligere stortingsmann fortalte om de magre resultater hans idealisme hadde gitt ham. Efter at hans barn var kommet i kontakt med Oxfordgruppen blev barna prest for sin far. Resultatet er blitt at det nu er 5

Forts. 6. side.

Østfoldtypografene slutter sig sammen

Onsdag kveld holdtes der på Høisand et møte til konstituering av Østfold Distriktslag av Norsk Centralforening for Boktrykkere.

Møtet hadde fått god tilslutning fra avdelingene i Moss, Fredrikstad, Halden og Sarpsborg, mens medlemmene fra avdelingen i Indre Østfold dessverre var blitt forhindret i å møte.

Fra Norsk Centralforening for Boktrykkere møtte sekretær Arnesen og medlem av hovedstyret Skjebstad.

Sarpsborg avdelings formann, Asbjørn Kristiansen, som hadde tatt initiativet til møtet, ønsket medlemmene og hovedstyrets representanter vel møtt, hvorefter sekretær Arnesen hilste fra hovedstyret og uttalte sin tilfredshet med det tiltak som var gjort for å få dannet en slik sammenlutning av typografene i Østfold.

Møtet konstituerte sig med Asbjørn Kristiansen som dirigent og med Strøm, Halden som sekretær.

Det fremlagte forslag til statutter for distriktslaget blev deretter referert og etter en kort debatt enstemmig vedtatt med et par mindre forandringer.

Det besluttedes at styret skulde bestå av 5 medlemmer med en representant fra hver av de 4 byer samt Indre Østfold. Som det første styres medlemmer valgtes formennene i de respektive avdelinger. Det overlotes til styret å besette de forskjellige ombud samtidig som det blev overlatt til de respektive avdelinger å velge varamenn for styret.

Styret konstituerte sig med Asbjørn Kristiansen, Sarpsborg, som formann, Randulf Skauge, Fredrikstad, viceform., Reidar

bords. Ved desserten holdtes der et par korte taler av forbundets sekretær Arnesen, og Fredrik Pettersen, Halden, som rettet en hjertelig takk til Asbjørn Kristiansen for alt det strev han hadde hatt med å få dette arrangement istand.

Der blev ved bordet sunget en for anledningen skrevet sang. Den slo meget godt an.

Efter bespisningen var det dans og kameratslig samvær til langt ut på morgenkvisten. Samuelsen trio spilte på en fortreffelig måte både til dans og underholdning.

Alt ialt var det en meget vellykket tilstelning som både arrangørene og hotellet har all mulig ære av..

Deltager.

Mirakler = =

Forts. fra 5. side.

prester i familien.

Det kan nevnes mange eksempler på mirakler som skjer heroppe, familiestriddigheter som løses, komplekser som bortrykkes, hat og bitterhet som forsvinner. Kjensgjerningene taler sitt tydelige språk om at der hvor synden kommer ut — der kommer Gud automatisk inn.

Det store fellesskap ...

Et uutslettelig inntrykk gjorde et lite møte av «husville» i Modum bads vakre park en morgen da de forskjellige profesjoner hadde særmøter. De «husville» bestod av folk fra yrker som ikke var så sterkt representert at de kunde danne en egen særgruppe. I en krets satt en dansk lensgreve, ved hans side en arbeidsløs sjømann, videre en ung

HVIT-RØD-BEIGE LER-RETTSDRAKT.

En ryggløs kjole til bruk i hage og ved strand og dog — i kraft

av sin lille jakke — også brukbar på alfarvei. Man bemerker den fikse lille påsydde smekk, som holder kjolen på plass.

relse av ordene: Gud er kjærlighet.

I den lyse, vakre maikveld samledes de unge, fra mange land, i sang — «Brobyggernes sang»:

«Ut til jordens ender,
disse broer spenner,
over nid,

hat og splid,

alle blir vi venner.

Til oss lyder et kald.

Som en hær fremad vi skal.

Hvad her oppbygges

skal ei utstykkes:

Broer fra mann til mann,

forbinder land med land».

Fredrik Lützwow Holm.

Onkel gi oss

BRØD

HVERDAGSLIV | SOVJET-RUSSLAND

Av Arne Strøm

Maleriutstillingen på Domhuset

«Kultur og Minne» har i disse dager en ny maleriutstilling å by publikum. Det er malerinnen Signy Willums arbeider vi denne gang får se. Man bør benytte anledningen for det er interessante — også noe for veggflatene hos folk som vil samle kunst i sitt hjem. Ellers er det jo anledning til å se det selv om man ikke akkurat vil kjøpe noe. Entreen er 25 øre. For medlemmer av «Kultur og Minne» som har betalt årskontingenten, 1 krone, er det gratis. Kunstnerinnen viser oss sitt maleriske syn på landskaper, byprospekter, stilleben, akt, portretter, surrealisme, så det er noe å ta for sig.

Signy Willums har en nensom malerisk behandling av motivene. Det er ofte lekke saker, men hun makter ikke alltid å gjennomføre bildet i sikre klangvirkninger. Det forekommer noen disharmonier i farven som svekker helhetsinntrykket.

Men skal en framheve de vellykkede ting så er det et par byprospekter, det ene sett i luftperspektiv og det annet med en kai i forgrunnen, hester, høllass, husrekker i bakgrunnen og forrevne skyer som eier en malerisk styrke og dramatisk stemning. Hennes ene surrealistiske bilde «Våren» har en dekorativ, lett og

vakkert avstemt koloritt. Noen franske motiver tiltaler også: «Fra utkanten av Paris» og «Fra Ile de Baly» med sine dempede og fine toner. Et par portretter av negresser eier god karakteristikk, tegning og farve. Et lite bilde «Bjørnetrekker» tiltalte også med sin klingre koloritt.

I det hele tatt gjorde man her et nytt interessant kunstnerisk bekjentskap.

Utstillingen er åpen idag fra 5—8 og imorgen fra 12—2 og 5—8.

Alf Dal.

Eksamen artium

Nynorsk stil idag.

Eksamen artium fortsatte idag med norsk hovedstil, nynorskt tekst. Man fikk følgende 3 oppgaver å velge mellom:

A. «Um dei vanskane som naturtilhøvi fører med seg for samferdsla i landet vårt».

B. «Seilskutor og dampskib».

C. «En historisk stad (eller bygnad) og dei minni som knyter seg til han».

 Sjöll Redningskåpitene

49)

beide å fyre denne kaminen, for den slukte uhyre mengder ved, og det varte det meste av en dag før den blev bare lunken.

Komfyren var av tilsvarende kaliber. Det forbauset mig sannelig at min kone ikke blev gråhåret av det, for i dette uhyre måtte man fyre i halvannen til to timer før vannet blev varmt til

gummiplanter sprudlet Leda over på samme måten, og det var selvfølgelig guttens største fornøielse å hjelpe henne med det. Jeg har sett mange russere vasse sig på lignende vis, og det er utrolig hvor våte de kan bli av bare en eneste kopp vann.

Men det er svært enkelt å få var først en munnfull vann, gnir

formennene i de respektive avdelinger. Det overlotes til styret å besette de forskjellige ombud samtidig som det blev overlatt til de respektive avdelinger å velge varamenn for styret.

Styret konstituerte sig med Asbjørn Kristiansen, Sarpsborg, som formann, Randulf Skauge, Fredrikstad, viceform., Reidar Hermansen, Moss, kasserer. Formannen utfører sekretærarbeidet.

Før møtets slutt takket Asbjørn Kristiansen på det nyvalgte styres vegne for den tillit de var blitt vist og uttalte håpet om at Østfold Distriktslag av N.C.f. B. vilde bli til gagn og glede for Østfold-typografene.

Efter møtet holdtes der en meget vellykket fest for medlemmer med damer.

Der var dekket et langbord i hotellets store spisesal, som nu er blitt ganske rummelig ved det nye tilbygg. I bespisningen deltok der ialt ca. 70 personer. Asbjørn Kristiansen ønsket velkommen til

Et utsjetteing mintrykk gjorde et lite møte av «husville» i Modum bads vakre park en morgen da de forskjellige profesjoner hadde sårsmøter. De «husville» bestod av folk fra yrker som ikke var så sterkt representert at de kunde danne en egen særgruppe. I en krets satt en dansk lensgreve, ved hans side en arbeidsløs sjømann, videre en ung mann som tidligere har hatt sin gang på Botsfengslet, overfor ham en statsadvokat, og så i rekkefølge: en offiser, en ekspedisjonssjef, en jurist, en redaktør, en tidligere misjonær, en bonde o. s. v. Alle møttes på samme basis, så sin oppgave under den samme synsvinkel og var dus. Denne krets var uttrykk for det edleste demokrati, den edleste form for kommunisme, den edleste form for fedrelandskjarlighet, den ga et vakkert fremtidsperspektiv. Dette møte i Modum park vil stå som et av livets lyseste minner og som en levendegjø-

Onkel gi oss

BRØD

HVERDAGSLIV I SOVJET-RUSSLAND

Av Arne Strøm

De skjønner vel at jeg har opplevd forferdelige ting. Men jeg går aldri enkeltheter og snakker ikke om det. Nu er det godt her i Russland for den som før fikk smake knutten. Nu er det vår tur.

Denne gode kones mann — hun pekte med tommelfingeren på bondekona — har sikkert vært litt vrangvillig overfor sosialismens ideer — — tja, da var det jo ikke annet å gjøre enn å sende ham dit, — hvor for eksempel min far og mor forsvant. Det er nok vondt for henne, men

pe mig med råd og dåd når jeg kom til Z. Vi snakket lenge sammen. Stearinlyset i lykten var forlangst gått ut, men steppen utenfor lå i månelys og kastet sitt bleke skjær inn gjennom vinduene så jeg kunde skimte omrissene både av bondekona som sov og den dystre tyske kvinnen.

Jeg var blitt søvnig og holdt på å dorme av da jeg merket at et tykt, varmt ullteppe varsomt blev lagt over mig, og jeg hørte en fjern, moderlig stemme hviske: — Sov godt, min herre, sov godt.

49,

beide å fyre denne kaminen, for den slukte uhyre mengder ved, og det varte det meste av en dag før den blev bare lunken.

Komfyren var av tilsvarende kaliber. Det forbauset mig sannelig at min kone ikke blev gråhåret av det, for i dette uhyre måtte man fyre i halvannen til to timer før vannet blev varmt til morgenteen.

Uten Ledas hjelp hadde vi både frosset og sultet. Vi skjønte oss jo slett ikke på disse veldige, primitive ovner.

Men Leda var likefrem et geni til å få rå ved til å brenne. Bare ved å gi den et lite skubb her eller et pust der og ved å hekse litt med spjeldene hist og her fikk hun det bestandig til plutselig å flamme op.

Den unge bondekona var oss i det hele tatt overlegen på utallige områder. Når pumpen var i ulage — det var den næsten be-

gummiplanter sprudlet Leda over på samme måten, og det var selvfølgelig guttens største fornøielse å hjelpe henne med det. Jeg har sett mange russere vaske sig på lignende vis, og det er utrolig hvor våte de kan bli av bare en eneste kopp vann.

Men det er svært enkelt å tar først en munnfull vann, gnir derpå hendene inn med såpe — hvis man er så heldig å eie denne vare — samler hendene med flatene mot ansiktet og — føi — spytter vannet ut i hendene og kaster det hurtig op i ansiktet.

Første gangen jeg overvar en slik forestilling var tidlig en morgen da Ivan holdt på å vaske sig. Jeg trodde han var blitt syk eller kanskje lekte ett eller annet, for Ivan var en stor spasmaker når det stakk ham. Men han fortsatte og var ganske alvorlig. Jeg hentet min kone og gutten, og vi moret oss godt.

